UDKIGGEN

KØBENHAVNS MARINEFORENING

NR. 1 FEBRUAR 2019 58. ÅRGANG

FORMAND
Leif Larsen
Lygtemagerstien 24, 4th
2300 København S
Tlf: 32 58 94 41
Mobil: 28 37 84 27
Mail: kbhmf@outlook.dk

NÆSTFORMAND
Erik Hansen
Holsteinsgade 17, 3. tv
2100 København Ø
Mobil: 60 54 89 15
Mail: erik@maansen.dk

KASSERER
Hans Philipsen
Kærhøjgårdsvej 16
3540 Lynge
Tlf: 48 19 20 41
Mobil: 20 10 56 16
Mail: hans_philipsen@hotmail.com

SEKRETÆR
Johnny Bannow
Emdrup Vænge 53
2100 København Ø
Mobil: 20 14 37 88
Mail: jabannow@gmail.com

BESTYRELSESMEDLEM
Karl-Erik Knaack
Margrethevænget 6, 4. lejl. 4
2665 Vallensbæk
Mobil: 40 31 56 40
Mail:Karlerik.knaack@gmail.com

BESTYRELSESMEDLEM
Kent Grønborg Ravn
Vedbyholm 65
2650 Hvidovre
Tlf.: 28 56 94 42
Mail: kbravn@webspeed.dk

BESTYRELSESMEDLEM
Erik Staffeldt
Asmussens Allé 5, st. tv.
1808 Frederiksberg C
Tlf.: 61 39 55 72
Mail: erikstaffeldt@me.com

ÆRESFORMAND
H.K.H. Kronprinsen

LANDSFORMAND
KK Jens Ole Løje Jensen

DISTRIKTSFORMAND
Gert Allan Larsen

BANJERMESTER
Mogens Larsen, mlservice@mail.dk

FLAGBÆRER
Joan Arneberg
Erik Hansen
Karl-Erik Knaack

SLOPKISTEBESTYRER
Erik Hansen, næstformand

BESTYRELSESUPPLEANT
Joan Arneberg
Frank Petersen

SKYTTELAVSFORMAND
Ole Reese
Ryparken 160, 1. th.
2100 København Ø
22 94 60 83
mail: olereese@gmail.com

ARRANGEMENTSUDVALG
Johnny Bannow, formand
Leif Larsen

AFDELINGEN
Takkeladsvej, opg.3, Holmen
DK 1439 København K
Mail: kbhmf@outlook.dk

HJEMMESIDE
www.kbh-marineforening.dk

UDKIGGEN
Udgiver: Københavns Marineforening.
Redaktion: Leif Larsen, også ansvarshavende.
Layout: Hans Frederiksen, hfkc@mail.dk
Tryk: Aage Søe-Knudsen offset-kopiering

Så passerede vi atter landgangen og bevægede os med forsigtige skridt ind i et nyt år 2019.

Det er mit største ønske, at det tilstundende år vil give svar på nogle af de uafklarede spørgsmål, der har hobet sig op henover 2018. Det har været et år, hvor jeg utallige gange fra utallige medlemmer og andre godtfolk er blevet adspurgt, om der er nogen afklaring med vores tilstedeværelse på Nyholm, og svaret har utallige gange været det samme. INTET NYT ER INTET DÅRLIGT NYT.

Med ophøret af uddannelse af dykkere på Søværnets Dykkerskole pr. 7. december 2018, og efter planlagt udflytning til Korsør og Kongsøre pr. 1. januar 2019, samt forestående udflytning til Frederikshavn i nær fremtid af vore underboere Søopmålingen, er der snart kun Københavns Marineforening tilbage på den del af Nyholm Syd, hvor TIL SALG-skiltet snart formodes sat op ved indgangen, og så kan jeg kun håbe på et mirakel for at redde vores eksistens på Nyholm Nord, hvor vi nok aldrig kan få etableret et så rigt udsmykket lokale som nu, da vi må se i øjnene, at andre interessanter også har kig på de muligheder, der efterhånden snævrer ind til at dreje sig om Bræddehytten og måske Marinekasernens cafeteria.

Mit blik ind i nærmeste fremtid har også via godt samarbejde med kontreadmiral (P) Niels Mejdal fået mig og en lille gruppe af tidligere WILLEMOES-sejlere til at indgå et nødvendigt indgreb for at bevare torpedo/missilbåden SEHESTED som en del af museeumsområde Nyholm Nord. 17. januar 2019 afholdes et møde i vores marinestue, hvor en interessegruppe af tidligere tjenstgørende vil tage denne udfordring under behandling. Med disse ord ønskes alle UDKIGGEN's læsere et rigtig godt nytår 2019 med håbet om mange gode oplevelser.

Maskinchefen

Forside:
Ved julegudstjenesten i Holmens Kirke d. 24 december kl. 1030 deltog vore to flaggaster med flag.
Foto: Søren Konradsen.

FØDSELSDAGE 1. FEBRUAR - 15. MAJ
HJERTELIG TILLYKKE

61948	Flemming Lavrsen	85 år	23. marts
64563	Erik Rossing	85 år	15. maj
76555	Leif Rabech Andersen	80 år	27. marts
74100	Erik Nygaard	80 år	18. april
81059	Per Carl Sørensen	80 år	21. april
77211	Tonny Jochumsen	75 år	10. februar
84201	Robert Carl Andersen	75 år	13. marts
81367	Steffen Pickering	75 år	12. april
69441	Willy Frank Knudsen	75 år	20. april
83331	Jørgen Erik Hansen	70 år	10. februar
75041	Kay Nylander	70 år	26. februar
76424	Lene Merete Engberg	70 år	26. marts
78334	Palle Martin Eriksen	65 år	02. maj
80319	Jimmi Madsen	55 år	12. februar
84732	Rene Friis Andersen	55 år	28. marts
83285	Michael Crossmann Nielsen	55 år	21. april
69444	Henrik Jensen	55 år	15. maj
	AFDELINGSJUBILARER I 2019		OPTAGET
26382	ARNE CHRISTENSEN		02-01-1944
39393	KJELD HJORTSHØJ		12-01-1959
57858	EINAR BOLT		12-01-1979
68331	PER NOE BENZON		12-01-1994
68360	KNUT PETERSEN		12-01-1994
68525	PETER KEN MENTZEL		12-01-1994
68526	ERNST BERGMANN		12-01-1994
68527	KAI BENT GULDBECH JENSEN		12-01-1994
68529	JØRN DAUGAARD		12-01-1994
68530	ERLING OLSEN		12-01-1994
68637	SVEND ERIK WARMING		12-01-1994
68666	BENT HARRY NILAUSEN		12-01-1994
68667	HANS PHILIPSEN		12-01-1994
	ÆNDRINGER I MEDLEMSLISTEN		
85352	GREGERS BJØRN HANSEN	INDMELDT	NOV 2018
85353	OLE EDHOLM PETERSEN	INDMELDT	NOV 2018
68640	ERLING RAGNWALD NIELSEN	A.V.D.	D. 12-12-18
83030	LEIF BØRUP	A.V.D.	D. 14-12-18

AKTIVITETSKALENDER
01. FEBRUAR - 15. MAJ 2019

DATO	BEGIVENHED	KL.
07. FEBRUAR	FOREDRAG/V IBEN KELLERMANN	1800
21. FEBRUAR	GENERALFORSAMLING	1800
14. MARTS	FOREDRAG V/ David Buch der vil berette om sin udsendelse til henholdsvis Irak og Afghanistan.	1800
28. MARTS	KAMMERATSKABSAFTEN	1800
11. APRIL	FOREDRAG V/	1800
25. APRIL	KAMMERATSKABSAFTEN	1800
16. MAJ	FOREDRAG V/	1800

TILMELDING SKAL BEKRÆFTES PERSONLIGT AF FORMANDEN.
TILMELDING FORETAGES PÅ TLF. 32 58 94 41
ELLER PÅ MOBIL 28 37 84 27 ELLER PÅ MAIL: kbhmf@outlook.dk
TAK

§ 2 i Danmarks Marineforenings vedtægter fortæller at:

Foreningens formål er at styrke nationens interesse for Søværnet og Søfarten, samt at vedligeholde forbindelsen og kammeratskabsfølelsen mellem personer der er, eller har været tjenstgørende under orlogsflaget, eller har haft ansættelse til søs.

§ 5 i Danmarks Marineforenings vedtægter fortæller at:

Som medlemmer af foreningens afdelinger kan, efter bestyrelsens godkendelse, optages myndige danske mænd og kvinder, der er, eller har været tjenstgørende i Søværnet eller Marinehjemmeværnet, eller der er eller har været ansat i Handelsflåden, Fiskeriet eller som nærer interesse for Orlogs- eller Handelsflåden og dermed beslægtede erhverv.

ÆRESMEDLEMMER:
H.K.H. KRONPRINS FREDERIK, LEIF LARSEN og JOHNNY BANNOW.

AKTIVITETSOVERSIGT 4. KVARTAL 2018.

Af Leif Larsen (L.L.) +andre.

11. oktober: Foredrag v/brigadegeneral i Hjemmeværnet Jette Albinus. Referat andetsteds i UDKIGGEN.

12. oktober: D. 12. oktober deltog jeg som reserveflagbærer ved afsløringen af et monument af Thomas Dinesen i Churchillparken. Afsløringen samt efterfølgende kranselægning blev foretaget af Hendes Majestæt Dronning Margrethe. Efterfølgen-de var der taler, blandt andet af et barnebarn til Thomas Dinesen.Hvem var så Thomas Dinesen ?
Ud over at være bror til Karen Blixen var han civilingeniør og forfatter. Han deltog som frivillig under 1. Verdenskrig. Som soldat var han tilknyttet et canadisk regiment, Quebeck Royal Highlanders off Canada. Som menig blev han sendt til Vestfronten i Frankrig. Her blev han tildelt det engelske Victoria Kors d. 12. august 1918 ved Parvillers for tapperhed. Han blev også dekoreret med den fornemme Franske Orden Croix de Guerre. Senere blev han udnævnt til løjtnant.
Thomas Dinesen døde 10. marts 1979 og ligger begravet på Hørsholm Kirkegård.
Af Erik Hansen, næstformand.

12. oktober: På den årlige kulturaften var der atter klargjort til det store rykind i Marinestuen. Til trods for at såvel Dannebrog som Marineforeningens Flag var belyst med kraftige halogenlamper, tillokkedes blot omkring 40 besøgende, selv om der blev fristet med kaffe og frisk frugt, men de få, der fandt vej til første sal, syntes da, at vores afdeling var et besøg værd på en mørk oktoberaften.

25. oktober: En kammeratskabsaften på det jævne. Blot 20 deltagere samledes omkring det firkantede bord, hvor alle havde front mod bordets glæder, der bestod af møre svinekæber med det rette tilbehør. Måske var der et nyt medlem blandt deltagerne, en tidligere gast fra Svanen, Thyra og Peder Skram.

30. oktober: I forbindelse med en sviptur til den lille hyggelige fynske købstad Bogense aflagde formand Leif og hustru et besøg i Bogense Marineforening, hvor formand Carl meget gæstfrit gav os en fin rundvisning i det gamle missionshus, der nu er et godt mødested for Bogense afdelings ca. 85 medlemmer.

08. november: Igen en yderst vellykket aften i Københavns Marineforening. Forsvarsminister Klaus Hjorth Frederiksen foldede sit gemytlige sind ud, selv om emnet for hans foredrag havde sin alvorlige baggrund. Truslerne fra øst, både militært og cyberspace. Forsvarsministeren gennemgik – uden manus – forsvarsforliget, dets baggrund og hensigter samt antydede

lidt om, hvad der venter i den næste forligsperiode. Referat andetsteds i UDKIGGEN.
Af Erik Staffeldt.

22. november: 27 deltagere i årets sidste kammeratskabsaften kunne glæde sig over en god gang hjemmeproduceret brunkål tilføjet diverse kødspecialiteter, der alt i alt medførte en svag maverumlen hos de fleste, hvilket til dels blev dæmpet af en vis indtagelse af juletidens gode ølmærker. Joh. Stemningen var god på denne aften.

04. december: Skyttelavets juleafslutning foregik dels på skydebanen i DGI-byen som efterfølgende skafning og hygge i marinestuen. 15 M/K deltog og snakken gik livligt i nogle timer.

08. december: Årets julefrokost blev fortæret med deltagelse af 60 M/K, der var iklædt godt humør, så stemningen var fin under indtagelsen af Stig Allings og Mogens Larsen velanrettede buffet. Den festlige stemning fortsatte til et godt stykke efter mørkets frembrud godt hjulpet af de to skønne barpiger Janni og Cristina.

24. december: Deltagelse i julegudstjeneste i Holmens Kirke med efterfølgende kranselægning ved Mindeankeret i Nyhavn. Kransen blev i år lagt af Roskilde Afdeling. Fint arrangement ved Mindeankeret.

I DISSE ELEKTRONISKE TIDER INDEBÆRER DETTE, AT DER VED UDSENDELSE AF VORT AFDELINGSBLAD UDKIGGEN KAN SPARES PENGE TIL TRYKNING OG FRANKERING, HVIS DU KAN KLARE DIG MED AT FÅ BLADET TILSENDT PR. MAIL.

DU BEDES BLOT GIVE MIG ET PRAJ, SÅ FØRER JEG DIG PÅ LISTEN OVER ELEKTRONISK MODTAGER AF UDKIGGEN.

TAK LEIF LARSEN

VELOPLAGT MINISTER OG PUBLIKUM

Tekst og Foto: Erik Staffeldt.

Forsvarsminister Claus Hjort Frederiksen (V) var mindst lige så veloplagt som de over 55 tilhørere, da han indtog scenen i Københavns Marineforening den 8. november.

Arrangementsformand Johnny Bannow havde godt nok modtaget et opkald fra ministerens forkontor om formiddagen og frygtede et afbud. Det viste sig at være en bekræftelse på ministerens fremmøde i marinestuen.

Sveden blev tørret af panden.

Forsvarsministeren gav en grundig gennemgang af det gældende forsvarsforlig, der adskiller sig fra forgængerne ved at være et såkaldt rammeforlig.

"Det har vi ikke gjort før, da man nærmest skulle forhandle politisk om flytning af et par mand fra Frederikshavn til Korsør.

I følge forliget skal vi bevare balancen, og vi kan ikke nedlægge større etablissementer. Når vi har at gøre med en moderne, stor virksomhed som forsvaret, skal der være plads til at ændre uden en politisk diskussion hver gang."

Desuden: Forsvarschefen var med ved forhandlingsbordet. For at sikre at fagligheden var til stede. Og ikke komme hen, hvor vi politikere sådan syntes, hvad der kunne være sjovt.

NATO ville gerne have, at vi købte lufttankningfly, men med F35 i ordre, så ville det nok være overkill at bruge penge på lufttankningsfly også.

Rekruttering og fastholdelse blev drøftet nøje i forligskredsen. Der er konkurrence om de unge mennesker i en tid med lav ledighed. Og vi fandt en god løsning, bl.a. for de værnepligtige.

Vi står med fem større udfordringer", sagde ministeren.

"Da muren mellem Øst- og Vesttyskland faldt i 1989 og sovjet brød sammen i 1991, troede vi, at så ville der nok ikke blive krig mere. Vi skulle handle sammen, og forsvaret scorede en fredsdividende. Der blev skåret ned i forsvaret, som blev et ekspeditionskorps, der kunne sendes ud til Afghanistan, Irak, Mali, Afrikas Horn.

Men i 1974 annekterede russerne Krim, det har kostet har kostet 1.000 mennesker livet i Ukraine. Rusland har moderniseret deres forsvar, forstærket og øget aktiviteten i det vi kalder det vestlige militærdistrikt. Raketter er sat op for at kunne spærre Østersøen af, og der ikke skal kunne komme bistand til de baltiske lande. Norge har gennemført værnepligt, de baltiske lande og England har øget militæret, og vi kom lidt bag ud i det militære situation før det aktuelle forsvarsforlig.

Russerne har en meget intimiderende og aggressiv adfærd mod danske skibe og fly. Man kan ikke udelukke en misforståelse - med uheldige følger. Der kan opstå en dag, hvor én vil misforstå en situation som virkelighed. Observatører bliver ikke inviteret med til øvelser som lovet af russerne i et fælles dokument. Vores opgave er at være værtsnation for troppeflytninger. En brigade på 4000 mand skal opbygges og skal ud. Sådan én skal kunne transportere, forsyne og beskytte sig selv. Det er et stort element".

Ekstra vagthold i Gothersgade

"Fregatterne skal have SM2- og senere SM6- missiler, som vi nu vil gå i gang med at købe til at beskytte vores luftrum - et svar på raketterne i Kaliningrad, og vi køber torpedoer mod ubåde. NATO har ikke henstillet, at vi skaffer os ubåde, som der er en del af i Østersøen. Vi investerer i vores eget nærområde som svar på russernes opbygning i vores område.

Så skal vi bekæmpe terrororganisationer. Vi kan ikke leve med, at terrororganisatio-

ner besætter olie og andre resurser.
Der kommer mere mandskab og udstyr til specialoperationer.
Forsvaret skal understøtte politiet. Der er en høj bevidsthed i befolkningen om terror-risici, når man tænker på de dramatiske hændelser, der er sket rundt omkring.
Til bevogtning er der flere folk ved grænsen og der er lavet et ekstra vagthold på Gothersgade kaserne, så politiet kan operere bedre indenfor bevogtede områder. I vil også se, at der er mere vagt ved synagogerne i Krystalgade og Suhrsgade og ved den jødiske skole. I og med, hvad vi har oplevet, er det blevet accepteret – ligesom man ser i storbyer i andre lande - med bevæbnede sikkerhedsfolk. Soldaterne overgives til politiets kommando, de er så ikke under militær kommando.
En 4. udfordring er det arktiske område. Russerne har bygget en stor landingsbane i Arktis, Det er et lavspændingsområde, og vores ambition er at holde det på et rimelig fredeligt niveau, vi har sokkelforhandlinger (af betydning for f.eks. resurserne), som gerne skulle løses fredeligt og ikke ved militær indblanding. En fregat mere skal op omkring Færøerne, en satellit er sendt op til overvågning af aktivitet i det nordlige område. Vi prøver at få flere unge i Grønland engageret i forsvaret via Forsvarets Dag i Grønland."

Digital udfordring

"Cyber- og hybridsagen udvikler sig dag for dag mere og mere alvorligt. Vi tror jo ikke, at russerne vil lukke Ørstedværket eller Dankortet i morgen, men der er mange angreb, og vi bruger mange kræfter på at bekæmpe angrebene, hvoraf de allerfleste kommer fra udlandet. Der kan nok være en ung mand, der kan synes, det er sjovt at lukke 'Lollands Hønseavlerforenings hjemmeside', og det kan jo være et problem i sig selv…
Men der er også mere markante problemer, såsom at 16.000 planlagte operationer blev aflyst, fordi man ikke kunne tilgå patientjournalerne. For et par år siden stod Mærsk en dag uden magt over en del af it-systemet, så man vidste ikke, hvor hvilke containere befandt sig, og hvad der var i dem. Det kostede Mærsk to mia kr at genoprette.
Privatpersoner og store virksomheder

rammes af hackere, der forlanger løsepenge. Vi har jo set, hvordan russerne griber ind i demokratiske processer, bl.a. den amerikanske præsidentvalgkamp og i den franske præsidentvalgkamp.
Hvis man kan rokke ved tilliden til det demokratiske system, så begynder fundamentet at skride under vores folkestyre. Derfor skal vi være på vagt.
I DK har vi undersøgt, hvor robust vores valgsystem er. Det er ok, og vi har skrinlagt eksperimenter med elektronisk afstemning herhjemme.
Troldefabrikker, der laver meningspåvirkning, er også meget farlige. En såkaldt nyhed om en 'voldtægt' i Berlin udført af 'asylsøgere', rører ved nogle følelser, og det koger uden baggrund i virkeligheden, for politiet, socialvæsen og andre havde ikke hørt om 'voldtægten', som var opfundet af en russisk troldefabrik, viste det sig.
Vi lever i et land, hvor man har ret til at mene det mest åndssvage, man kan komme i tanke om.
Vi bruger kræfter op på at dæmme op mod de organiserede falske informationer, produceret i fremmede statsfinansierede troldefabrikker.
Vi må bevare vores kritiske sans. I modsætning til mediernes redaktioner, hvor der er folk til at kigge og checke, 'kører' det bare på de sociale medier."

Nye fartøjer til MHV

"Værnepligten ændrer vi for at øge bevogtning af infrastrukturen. Nu uddannes i bl.a. bevogtning og sendes hjem i fem år i totalforsvarsstyrke, og man véd ved hjemsendelse, hvilken opgave man skal varetage ved genindkaldelse.
HJV får en mere central (bevogtnings) rolle. Hjemsendte værnepligtige kan komme i HJV i stedet for totalforsvarsstyrken.
MHVs skibe skal skiftes ud i næste forligsperiode. Nu skal vi til at se, hvilke typer der skal afløse de nuværende fartøjer", sagde ministeren.

Claus Hjort Frederiksen er opvokset Humlebæk og København. Han blev jurist, VP i telegrafregimentet i Høvelte og Sjælsmark. Som nyuddannet jurist 1973 (dem var der mange af) søgte han til Landbrugsrådet med afslag, men de anbefalede ham videre til Venstres folketingsgruppe, hvor Holger Hansen , sekretær for folketingsgruppen, ringede Hjort op og tilbød ham job - med Poul Hartling som partileder. V kom i regering, og senere sagde han til sig selv: Nu må du prøve at få et rigtigt arbejde. Så kom han Landbrugsministeriet, og der var meget med EU og Gatt, mange rejser, som ikke passede med familieliv med små børn. I 1984 kom Hjort til industriens arbejdsgiverforening. Venstre slap ham dog ikke. Daværende formand, Henning Christophersen, ringede nogle gange og fik 'Hjorten' overtalt til at blive Venstres administrationschef/partisekretær 1985-2001. Senere er han blevet finansminister i to omgange, beskæftigelsesminister og nu forsvarsminister.
"Folk gør sig lystige over, at jeg tidligere sagde til ministrene, når de bad om flere penge: Det har vi ikke". Der var ligefrem et skilt på hans skrivebord med teksten: Hvor skal pengene komme fra?
"Nu er det mig, der sidder på 1. række med poten fremme."

BRIGADEGENERAL JETTE ALBINUS

Der var ikke nogen af de 55 fremmødte til aftenens foredrag, der udtrykte skuffelse over, at H.K.H. Prins Joachim fik forfald, og blev erstattet af bri-gadegeneral i Hjemmeværnet Jette Albinus (JA). Alene JA's ankomst var særdeles bemærkelsesværdig, da hun iklædt kampuniform bevægede sig rundt i stuen og hilste på hver enkelt tilstedeværende (udtrykket walk the base) og dermed straks pådrog sig den opmærksomhed, vi med stor spænding havde set frem til. JA's 30 år i Forsvaret afslørede denne aften en person, der forståeligt er avanceret frem til den position, hun i dag besætter som den første kvindelige stabschef i Hjemmeværnet.

JA startede med at bringe os i den rette stemning, da hun kaldte foredraget *"ledelse i krig"* og viste barske billeder fra sin udsendelse til Kosovo og lagde ikke skjul på, at denne hårde periode var med til at forme hendes fremtidsplaner, og JA beklædte gennem fire udsendelser stillinger som efterretningsofficer, Nordic Polish Battle Group, SFOR (Stabiliseringsstyrke) Næstkommanderende/stabschef DANBN, KFOR (Kosovo Force) 15 samt Chief off Staff, COMISAF Advisory and Assistance Team, ISAF (International Security Assistance Force) og vi hørte om de oplevelser, som en fredsbevarende mis-

Jette Albinus får sig en samtale med Birthe Frisch.

sion kræver bl.a. ved udsendelse til Afghanistan. Disse udsendelser indebar meget nær kontakt med øvrige deltagende NATO-landes ledere, hvilket medførte, at hun høstede stor anerkendelse. JA berettede om containerlivet i krigsområde og om hverdagens barske indhold gennem døgnets 24 timer og om de mange specielle og farefulde operationer, der ofte med livet som indsats bevirkede, at det lang i tid efter hjemkomsten stadig kunne opstå en stærk opmærksomhed over for de daglige omgivelsers lyde, der kunne minde om lyde fra krigszonen. JA illustrerede på forståelig vis, hvad en udsendt psykisk kan klare, når ens bæger er fyldt til kanten. Da var det meget vigtigt at iværksætte den nødvendige indgriben.

JA's lange karriereforløb har som bekendt været præget af mange forskellige betroede ledelsesposter, hvor hun bl.a. i en flerårig periode har været chef for Veterancentrene, en periode, der på mange måder bragte hende tilbage til de egentlige krigszoner, hvor hun med den hjembragte erfaring var selvskreven til at sikre den rette behandling af de for livet påvirkede veteraner i disse mere fredelige omgivelser.

Der hersker ingen tvivl om, at JA var den rigtige til at udfylde denne post, men da hun fik muligheden for sin nuværende stilling, er hun nået til et mål, der kun en gang tidligere i Danmark er overgået en kvindelig officer, at avancere til brigadegeneral.

Vi lyttede denne aften til en foredragsholder, der med en behagelig stemmeføring, bragte os gennem et par emner, der bragte os tættere på den viden, vi i forvejen har om, hvad der sker på en krigsskueplads og den smertelige tid derefter, der finder sted i veteranhjemmene og de mange små hjem i Danmark.

Formanden takker Jette Albinus for et godt og medrivende foredrag.

Mange tak til Brigadegeneral Jette Albinus der denne torsdag aften på medlevende vis bragte os gennem et spændende emne, der gav os tilhørere svar på mange spørgsmål.

Af *Per Vilstrup Olesen og Leif Larsen*
Foto: Per Vilstrup Olesen

MINDEORD

Det gør altid ondt at må tage afsked med en god kammerat, og onsdag d. 12. fik jeg den triste besked, at vort æresmedlem Erling Ragnwald Nielsen stille var sovet ind.
Erlings lange liv, han fyldte 96 år i sommeren 2018, kan der skrives meget om, da han var meget aktiv både arbejdsmæssigt og i fritiden. Allerede ved sin dåb i 1922 fik han interesse i det våde element, omend hans karriere ikke blev til havs. Men da han blev indkaldt til Flåden i 1943, blev han meget stolt, da han iført holmens benklæder og stribet krave gjorde tjeneste på Holmen, indtil han sammen med mange andre oplevede d. 29. august, hvorefter han blev interneret og hjemsendt. Erling blev optaget i Københavns Marineforening i 1994, og som den flittige mødedeltager, han var, blev han snart respekteret bestyrelsesmedlem helt frem til 2014.
Gennem de 18 år, jeg har kendt Erling, opbyggede vi et nært venskab, for han kom jo som jeg til alle møderne Som han sagde til mig." Jeg melder mig ikke til. Jeg melder fra møde". Og Erling meldte kun fra tre gange på 17 år. Erling, der mistede sin hustru Ingrid for ni år siden, holdt også af at rejse til sydens sol, og havde næsten klippekort til Mallorca, som han besøgte 50 gange, mens det også blev til Hawaii en enkelt gang.
Trods sin høje alder bevarede Erling sit kørekort til bil, for han fastholdt sit job hos som repræsentant hos TOMS, hvor han havde sin trofaste kundekreds på Sjælland. Erling spiste ikke hvidløg. " Jeg kan da ikke sælge chokolade, hvis jeg lugter af hvidløg" sagde han. Af og til kom han med gode smagsprøver ude i stuen. Erling holdt sig i god form. En løbetur rundt om Damhussøen et par gange om ugen sammen med datteren Charlotte var ingen sag for ham. Desværre var det på en af disse ture, at han fik sit knæk i ryggen, som han trods langvarig genoptræning aldrig kom sig over, så det sidste år så vi ham ikke i afdelingen. Erling var ellers 75 års jubilar i år.
Ved bisættelsen d. 18. dec. fra Flintholm Kirke på Frederiksberg, der blev forrettet af orlogspræst (på orlov) Annette Molin, blev der lyttet til mange fine ord om Erling, som vi ca. 70 deltagere kunne nikke anerkendende til. Fra Københavns Marineforening deltog hele bestyrelsen samt vore to flaggaster. Ole Bjørn Nielsen, der ved vore medlemsmøder betjener bådsmandspiben, sørgede for, at Erling fik et fint faldrebssignal ved den sidste tur med rustvognen.

ÆRET VÆRE ERLING RAGNWALD NIELSENS MINDE

MINDEORD

Leif Børup blev optaget i oktober 2014, da jeg havde stiftet bekendt-skab med ham gennem foreningen De Allieredes Danske Vaabenfæller. Det er aldrig for sent at blive medlem af en Marineforening, sagde han, der just var fyldt 85 år, og han gled hurtigt på grund af sit gode humør og gode talegaver ind i den atmosfære, der hersker i vores marinestue. I rosende ord priste han den gode ånd i afdelingen og mødte hyppigt op til møderne, men helbredet skrantede, hvilket desværre skulle vise sig her d. 13. december, da jeg modtog meddelelsen om hans bortgang. Leif var ellers godt i gang med at forberede sin 90-års fødselsdag, men sådan skulle det altså ikke gå.

ÆRET VÆRE LEIF BØRUPS MINDE

Christian Lund: En shippingmands erindringer 1936-49

Fortsat fra nr. 4 - 2018.

Den 2. Oktober 1943.
Sammen med de fleste af Franskmændene fra Flygtningehjemmet, der for Størstedelens Vedkommende alle var Officerer i den franske Marine eller Hær, og med en ung Portugiser som Guide, tog vi paa en Udflugt langs 'costa do sol' ud til Cascais, hvor Tajo-Floden løber ud i Atlanterhavet, og hvor vi saa den portugisiske Præsidents Slot. Vi besaa ogsaa en middelalderlig Borg, som var lavet om til Museum og Bibliotek, og, bagefter spadserede vi ud til 'Helvedes-kløften' - en ganske smal Kløft ind i Bjergsiden, hvor Atlanterhavet slog ind. Til sidst spadserede vi tilbage til Estoril, hvor vi besaa Verdens mest mondæne Badested med Casino, Golf-, Tennis- og Ridebaner, og alt hvad Hjertet maatte begære og fik Eftermiddagskaffe paa Badehotellet med stærk Lyst til at boltre os i Atlanterhavets blaa Bølger.

Den 4. Oktober 1943.
Sr. Romero hentede os om Morgenen og kørte os til den danske Legation i Rua Rodrigo da Fonseca, 145. i Lissabon's nordlige
Udkant, hvorfra der er den skønneste Udsigt over hele Lissabon By, og her blev vi modtaget afMinister Franz Boeck og 1. Sekretæren. Herr Fritz Høegh-Guldberg.

Saavel Ministeren som Herr Høegh-Guldberg udtalte deres Glæde over, at vi var kommet til Lissabon, idet vi maaske nu kunde lægge et Pres paa de 3 danske Skibe, der laa her, idet hverken Legationen eller Skibenes Agenter, Firmaet Johan Beckmann, kunde beordre dem til Søs, hvor gerne de end vilde, og selvom Kaptajnerne havde været med til adskillige Konferencer, syntes de at vilde holde sig til de Ordrer, de hidtil havde modtaget om at blive liggende, indtil de fik Sejlordrer fra deres respektive Rederier.

Hertil svarede vi, at vi gerne vilde hilse paa Kaptajnerne, men vi kunde ikke lægge noget Pres paa dem i den Retning, idet det maatte være deres egen Sag, om de vilde paatage sig det Ansvar at løbe ud med deres Skibe, som repræsenterede store Værdier. Vi var jo imidlertid kommet til Lissabon for at slutte os til England, og vi vilde gerne fortælle, hvorfor vi var kommet. Herr Høegh-Guldberg inviterede os nu paa en ualmindelig fin Frokost paa Lissabons bedste Hotel, Aviz, og aftalte, at vi skulde træffe ham den næste Morgen og derefter have et Møde med den britiske Shipping Attache, Captain Benson, R.N., vedrøren de vor Rejse og derefter skulde vi hilse paa d'Herrer *Johan og Viggo Beckmann* samt tale med Kaptajnerne.

Den 5. Oktober, 1943.
Captain Benson havde endnu ikke hørt noget fra Madrid om vor Rejse, men han vilde nu sætte sig i Forbindelse med Leinster og ogsaa sørge for, at vort Tøj blev sendt til Lissabon fra Sevilla. Det viste sig nu, at Kaptajnerne den foregaaende Eftermiddag havde besluttet sig til at løbe ud, efter at der var kommet Bekræftelse paa, at m.s. SLESVIG var sejlet fra Las Palmas og var ankommet til Gibraltar. Til de danske Skibe i Lissabon var det nødvendigt at skaffe en Del Besætning, bl. a. manglede

Fortsættes side 20.

KØBENHAVNS MARINEFORENINGS ORDINÆRE GENERALFORSAMLING
TORSDAG D. 21 FEBRUAR 2019 KL. 1800.

DAGSORDEN:

1. **VALG AF DIRIGENT, REFERENT OG STEMMETÆLLERE.**
2. **BERETNING.**
3. **REGNSKAB.**
4. **BESTYRELSENS FORSLAG.**
5. **INDKOMNE FORSLAG.**
6. **FREMLÆGGELSE AF BUDGET.**
7. **VALG TIL BESTYRELSEN:**

A.	**ERIK HANSEN.**	**MODTAGER *IKKE* GENVALG**
B.	**HANS PHILIPSEN**	**MODTAGER GENVALG**
C.	**KENT RAVN**	**MODTAGER GENVALG**
D.	**ERIK STAFFELDT**	**MODTAGER GENVALG**

VALG AF BESTYRELSESSUPPLEANTER:

A.	**JOAN ARNEBERG**	**MODTAGER *IKKE* GENVALG**
B.	**FRANK PETERSEN**	**MODTAGER GENVALG**

8. **VALG AF REVISORER OG REVISORSUPPLEANTER**

A.	**HENRIK CHRISTENSEN**	**MODTAGER GENVALG**
B.	**MOGENS ANKER**	**MODTAGER GENVALG**
C.	**FRANK JØRGENSEN**	**MODTAGER GENVALG**

9. **VALG AF SENDEMÆND:**
   BESTYRELSEN FORESLÅR
   LEIF LARSEN, JOAN ARNEBERG (FLAG)
   + FIRE VALGT PÅ GENERALFORSAMLINGEN.

10. **VALG AF FLAGBÆRER OG RESERVEFLAGBÆRER**

A. JOAN ARNEBERG	**MODTAGER GENVALG**
B. ERIK HANSEN	**MODTAGER GENVALG**

11. **EVENTUELT.**

BESTYRELSENS BERETNING 2018

BESTYRELSEN har gennem 2018 været meget opmærksom på de forandringer, der har fundet sted på Nyholm i forbindelse med det sidste forsvars-forlig. Officersskolen flyttede til Svanemøllen, Dykkerskolen lukkede ned d. 7. december og flytter til Kongsøre og Korsør, og snart flytter vore underboere Søopmålingen til Frederikshavn. Nu afventer vi spændt, hvornår "vores" bygning bliver sat til salg, og hvem der har interesse i at købe.

Derfor er **KØBENHAVNS MARINEFORENINGS** fremtidige eksistens på Takkeladsvej stadig uafklaret, hvilket betyder, at fremtidig mødeaktivitet fortsat vil finde sted der, hvor vi har haft til huse gennem 30 år. Hvad den nuværende bestyrelse opsporer af muligheder i 2019, afhænger først og fremmest af, hvad andre interessanter pønser på i de eksisterende bygninger på Nyholm Nord, som er det område der afgrænses af H. C. Sheedorfs Alle.

MØDEAKTIVITETEN ved vore arrangementer har gennem 2018 været svagt faldende, især til kammeratskabsaftenerne, mens Johnny Bannows anskaffelse af foredragsholdere dog stadig opretholder en vis norm af deltagere med et gennemsnit på 50. Årets otte bestyrelsesmøder har på seriøst plan behandlet driften af afdelingen. To distriktsmøder, heraf det ene på Bornholm, har bevist sin værdi, og tonen i distrikt 1 er fin. Det afsløredes også, da det i 18 lykkedes at afholde den planlagte distriktstur til Ebeltoft med ca. 45 deltagere fra fire af distrikt 1's afdelinger. Jubilarstævnet søndag d. 26. august, hvor Københavns Marineforening har en stor andel i planlægningen, blev for første gang afviklet i en ændret form, idet såvel stævnet som efterfølgende skafning m.v, blev slået sammen i Planbygningen (Den store gymnastiksal), hvilket lykkedes til de flestes rimelige tilfredsstillelse.

MEDLEMSTALLET her ved årsskiftet 2018/2019 er nu på 235, så i lighed med distriktets andre afdelinger må vi også erkende en svag tilbagegang, men der dukker bestemt nye ansigter op i afdelingen. Gennemsnitsalderen er i dag 70,2 år. Pudsigt nok er 70,2 % af medlemmerne tidligere tjenstgørende i Søværnet (165 medlemmer).

ØKONOMIEN i afdelingen er god. Mange medlemmer ønsker stadig tilsendt UDKIGGEN i papirudgave, men listen over elektronisk tilsendte eksemplarer prøver redaktionen på at få opgraderet. Hvert blad der spares postforsendt sparer afdelingen for 100 kr. årligt. Stuen har i årets løb været anvendt 85 gange med et deraf følgende godt økonomisk resultat.

FLAGBÆRER Joan Arneberg samt reserverne har været meget flittige som del-

tagere med vort flag ved forskellige arrangementer. Sidst på året ved afsløringen af Thomas Dinesens monument i Churchillparken.

SKYTTELAVETS aktiviteter har ligget i de traditionelle faste rammer hvad angår træning og diverse konkurrencearrangementer. Landsskyttestævnet i Nyborg og distriktsskydningen gav rimelige placeringer. Mangeårige formand i skyttelavet Svend Nielsen afgik ved døden tidligt i januar. Ny formand Ole Reese blev valgt ved generalforsamlingen d. 6. februar.

Vort afdelingsblad UDKIGGEN høster stor anerkendelse fra de mange læsere i det ganske land. Det har indtil nu ikke være vanskeligt at finde stof til at udfylde de sædvanlige 36 sider, selv om vi ikke bliver beriget med annonceindtægter

FREMTIDEN for Danmarks Marineforening, der i år fyldte 105 år, vil forhåbentlig bevare den medlemsskare, der trofast støtter op omkring de aktiviteter, der finder sted i landets 76 afdelinger. UNDER DANNEBROG beretter flot for læserne om de mange aktiviteter, der synliggør Marineforeningens eksistens i de mange byer, og side 35 i dette flotte tidsskrift afslører da også om en pæn tilgang af nye medlemmer i mange af afdelingerne, om end det samlede medlemstal er svagt dalende.

KØBENHAVNS MARINEFORENINGS BESTYRELSE, SOM DEN FREMSTÅR HER VED ÅRSSKIFTET TIL 2019, VIL FORTSAT HÅBE PÅ, AT AFDELINGENS TILSTEDEVÆRELSE PÅ NYHOLM VIL OPLEVE ENDNU ET GODT ÅR 2019 PÅ DEN NUVÆRENDE ADRESSE: TAKKELADSVEJ, NYHOLM.

PÅ BESTYRELSENS VEGNE
LEIF LARSEN
AFDELINGSFORMAND

HUSK!!!! For at have stemmeret skal kontingent for indeværende år være betalt inden generalforsamlingen. Efter generalforsamlingen vil der blive serveret de traditionelle gule ærter med lidt tilbehør til en pris af 100 kr.

TILMELDING TIL FORMANDEN PÅ TLF. 28 37 84 27 / 32 58 94 41 ELLER MAIL kbhmf@outlook.dk

senest søndag d. 17 februar kl. 2000.

Fortsat fra side 16.
de flere Officerer, og før Afsejlingen måtte de ogsaa i Dok og bundbehandles samt have forskellige Reparationer foretaget. Kaptajn Huusfeldt kunde gaa om Bord i Rederiets s.s. NANCY som 1. Styrmand, medens jeg maatte have engelsk Indrejsevisum, idet det ikke var tilladt at afsende nogen fra Lissabon uden at Foreign Office i London havde givet sin Godkendelse. Vi talte derefter med Chefen for det britiske Paskontor. Mr. B. Harper, som skrev alle personlige Data ned samt hvor jeg havde opholdt mig under Krigen, og hvorfor jeg rejste til England -, d.v.s. til Ministry of War Transport. Han lovede at telegrafere samme Dag til London om Visum og mente ikke, at det vilde vare saa længe, før Godkendelsen blev modtaget i Lissabon, hvorefter vi kørte til Firmaet Beckmann's Kontorer i Rua dos Fanqueiros, 83-85, hvor vi hilste paa Indehaverne, Brødrene Johan og Viggo Beckmann, og det endte med et fælles Møde ombord i s.s. SKAANE. hvor Kaptajnerne diskuterede de engelske Betingelser, der var blevet bragt ud.

Den 6. Oktober- den 6. November 1943.

I dette Tidsrum afventede jeg stadig Svar fra Mr. Harper om mit Visum, som trak ud. Under hele Tidsrummet var jeg en konstant Gæst hos Herr Høegh-Guldberg fra Legationen, som var ualmindelig hjælpsom og jeg nød godt af hans enestaaende Gæstfrihed under mit Lissabon-Ophold. Jeg fik bl.a. en diplomatisk Invitation til at overvære en Filmsforestilling i den svejtsiske Legation, og Herr Høegh-Guldberg præsenterede mig for Direktør Einar Nielsen fra Firmaet Andersen 8c Husum, som flere Gange inviterede mig hjem til sin pragtfulde Villa i Monte Estoril og paa Auto tur op i Bjergene til Sintra, hvor der fmdes en gammel Maurer-Fæstning. Saavel Herr Høegh-Guldberg som Herr og Fru Einar Nielsen gjorde alt muligt for at hjælpe, og ved Afrejsen gav de mig Introduktionsskrivelser til deres Bekendte i London.

Der kom stadig intet Tøj fra Sevilla, saa det blev nødvendigt at købe yderligere Klæder i Lisssabon, da jeg ikke kunde vente at faa købt noget i England under Rationeringen, og Priserne i Lissabon var ogsaa langt under de engelske, og medens jeg ventede paa Visum, traf jeg ofte Officererne fra de danske Skibe, som nu var kommet langs Kaj, samt en Del Skandinaver - Nordmanden Dahl, som handler med Klipfisk, 1. Styrmand Laard fra en svensk Motortanker, Kaptajn Hansen fra den finske s.s. ERGO og andre Danske samt den tidligere Maskinmester fra Rederiet J. Lauritzen, Poul Sandager, der nu sejlede med et svensk Røde-Kors-Skib, s.s. EMBLA mellem Lissabon og Marseilles.

Ellers gik Tiden med at bese Lissabon fra Ende til anden - Kaptajn Huusfeldt kom om Bord i NANCY allerede den 14. Oktober - saa det meste af Tiden var jeg alene, og den 4. November kaldte Captain Benson mig ind til sig, at han netop havde modtaget Meddelelse fra Mr. Leinster, at denne dybt beklagede, at han fuldkommen havde glemt at jeg var i Lissabon, og han sendte et Brev, som jeg skulde aflevere ved Ankomsten til England, dateret "British Embassy, Madrid, September 13th, 1943" til "Ministry of War Transport Representative, Landing Port, U.K." som følger:

The Bearer of this letter is
CHRISTIAN HEINRICH LUND with Danish Passport No. B 2601/41, born at Copenhagen 15th August, 1920. He has been
embarked to Britain under arrangements made with Ministry of War Transport (Mr. W.C. Kneale). Sgd. G. Dennis Leinster,
Shipping Attache & M.O.W.T. Representative, Madrid.

Fortsættes side 24

Skyttelavets bestyrelse

LAVFORMAND
Ole Reese
Ryparken 160, 1. th.
2100 København Ø
22 94 60 83
mail: olereese@gmail.com

NÆSTFORMAND
Solveig Kühnell Unø
Højdevej 21 A, st. tv.
2300 København S
26 28 65 14
mail: sku@live.dk

KASSERER
Joan Arneberg
Hovedgaden 1C (NOKKEN)
2300 KBH S
22 91 50 57
mail: joanarne47@gmail.com

SEKRETÆR
Solveig Kühnell Unø
Højdevej 21 A, st. tv.
2300 København S
26 28 65 14
mail: sku@live.dk

BESTYRELSESMEDLEM
Jens Svendborg
Øresundsvej 138 Y
2300 København S.
32 59 35 78
mail: lcs@mail.tele.dk

BESTYRELSESMEDLEM
Erling Huusfeldt
Randkløwe Allé 142, 1. tv.
2770 Kastrup
22 40 46 05
mail: erlinghuusfeldt@yahoo.com

SKYTTEUDVALGSFORMAND
Pierre Jensen

AFDELINGSFORMAND
Leif Larsen

FLAGBÆRER
Erik Povlsen

ÆRESMEDLEMMER
John Werge

FREGATUDVALG
Ole Reese, formand
Erling Huusfeldt

BESTYRELSESSUPPLEANT
Henning Pedersen
43 90 69 02
mail: henning.s.pedersen@hotmail.dk

AKTIVITETSKALENDER FOR SÆSON 2018 - 2019

DATO	AKTIVITET	STED	KL.	UGE	SKYDELED
28/08/2018	**Opstart til ny sæson**	**Holmen**	**18.00**	**35**	**Ole Reese**
04/09/2018	**Rensning af våben og træning**	**DGI.**	**17.00**	**36**	**S.K.Unø**
11/09/2018	Træning	DGI.	17.00	37	Ole Reese
18/09/2018	Træning	DGI.	17.00	38	S.K.Unø
25/09/2018	Træning.	DGI.	17.00	39	Ole Reese
02/10/2018	Træning.	DGI.	17.00	40	S.K.Unø
09/10/2018	Træning.	DGI.	17.00	41	Ole Reese
16/10/2018	**Træning**	**DGI**	**17.00**	**42**	**S.K.Unø**
23/10/2018	Træning	DGI.	17.00	43	Ole Reese
30/10/2018	Træning	DGI.	17.00	44	S.K.Unø
06/11/2018	**Andeskydning**	**DGI.**	**17.00**	**45**	**Ole Reese**
13/11/2018	Træning.	DGI.	17.00	46	S.K.Unø
20/11/2018	Træning.	DGI.	17.00	47	Ole Reese
27/11/2018	Træning.	DGI.	17.00	48	S.K.Unø
04/12/2018	**Juleafslutning**	**DGI/holmen**	**17.00**	**49**	**Ole Reese**
08/01/2019	Opstart efter juleferie	DGI	17.00	2	Ole Reese
15/01/2019	Træning	DGI.	17.00	3	S.K.Unø
22/01/2019	**Snapseskydning**	**DGI**	**17.00**	**4**	**Ole Reese**
29/01/2019	Træning	DGI.	17.00	5	S.K.Unø
05/02/2019	**Generalforsamling**	**Holmen**	**18.00**	**6**	**Ole Reese**
12/02/2019	Træning	DGI.	17.00	7	S.K.Unø
19/02/2019	Træning	DGI.	17.00	8	Ole Reese
26/02/2019	Træning	DGI.	17.00	9	S.K.Unø
05/03/2019	Træning.	DGI.	17.00	10	Ole Reese
12/03/2019	Træning.	DGI.	17.00	11	S.K.Unø
16/17-03-2019	**Landsskyttestævne**	**Esbjerg**	**?**	**11**	**Ole Reese**
19/03/2019	Træning	DGI.	17.00	12	S.K.Unø
27/03/2018	Træning	DGI.	17.00	13	Ole Reese
03/04/2018	Træning	DGI.	17.00	14	S.K.Unø
09/04/2019	Træning.	DGI.	17.00	15	Ole Reese
16/04/2019	Træning.	DGI.	17.00	16	S.K.Unø
23/04/2019	Træning.	DGI.	17.00	17	Ole Reese
25/05/2019	**Fregatskydning**	**Holmen**	**09.00**	**20**	**Ole Reese**

Bemærkninger til side 22:
Hjemmbaneskydning afvikles i efteråret 2018 og foråret 2019.
Som det fremgår af skemaet skydes der hver tirsdag.
I alle ugerne skydes der fra kl. 17.00, til vi er færdige.
Bestyrelsen ser gerne at man møder i uniform ved de særlige lejligheder, der er.
M. v. h. Bestyrelsen

GENERALFORSAMLING SKYTTELAVET

Hermed indkaldes til ordinær generalforsamling tirsdag d. 5. februar 2019 kl. 18.00 i Marinestuen

Dagsorden

1. **Valg af dirigent, referent og stemmetællere.**
2. **Beretning.**
3. **Regnskab, udleveres skriftligt på generalforsamlingen.**
4. **Bestyrelsens forslag.**
5. **Indkomne forslag.**
6. **Budget og kontingent for 2019 og 2020.**
7. **Valg af bestyrelse og suppleanter.**
8. **Valg af revisor og supplant.**
9. **Valg af flagbærer og suppleanter.**
10. **Eventuelt.**

På bestyrelsens vegne
Ole Reese
Formand

Efter generalforsamlingen serveres der to stk. smørbrød, en øl og en snaps à 60 kr.

Tilmelding skal ske til formanden Ole Reese på mail: olereese@gmail.com eller på mobil: 22 94 60 83.

Eller til næstformanden Solveig K. Unø på sku@live.dk eller på mobil: 26286514, senest fredag d. 31. januar 2018, efter denne dato kan vi ikke bestille mad…

Fortsat fra side 24.

og samtidig havde Captain Benson modtaget et Telegram fra Madrid:

Please send Lund U. Kearliest opportunity under arrangements MOWT with WCKNEALE my letter no 172 dated 13th September at expense HM Government give all possible assistance Samuel Hoare

Captain Benson mente derfor ikke, at der nu var nogen Grund til at vente længere paa Visum fra England, og da de to første danske Skibe skulde afgaa til Gibraltar i Løbet af nogle Dage, vilde han sende mig dertil med s.s. EGHOLM.

Den 6. November, 1943.

Jeg kom op paa den engelske Ambassade og blev officielt paamønstret s.s. EGHOLM som Messroom-Stewart med en Hyre af l/-(1 Shilling) pr. Maaned for at slippe udenom portugisisk Paskontrol. Derefter blev jeg kørt ombord i den britiske Legations Bil og fik Besked paa at opholde mig i Skibet, indtil Afgangen fandt Sted.

Foruden Leinster's Brev fik jeg et andet Brev fra Captain Benson til Repræsentanten for Ministry of War Transport i Gibraltar, hvori han citerede Telegrammet fra Sir Samuel Hoare, Madrid og meddelte, at jeg var sendt til Gibraltar med s.s. EGHOLM og bad om, at jeg maatte blive sendt til England med første Skibslejlighed. Endelig lovede kaptajn Benson ogsaa at sende et Telegram til Gibraltar, naar EGHOLM afsejlede. Skibet skulde afgaa sammen med s.s. SKAANE og en engelsk Damper.

Den l0.-l4. November, 1943.

Kaptajn KS. Kristensen fra s.s. EGHOLM havde inviteret den danske Minister, Captain Benson, den portugisiske Havnekaptajn og Skibsmæglerne Johan og Viggo Beckmann og Otto Wang til Frokost om Bord den 10. November, og efter Frokosten blev Skibet gjort søklart til at afgaa samme Eftermiddag. Det havde været Meningen, at vi skulde ledsages af to britiske Destroyers, men da vor Afsejling var blevet udsat i nogle Timer paa grund af manglende Rotte-Certifikat, afgik den engelske Damper, som vi skulde have gjort Følge med, sammen med den ene Destroyer, og s.s. EGHOLM kastede saa los fra Kajen Kl. 17 den 10. November og gik for fuld Damp ud af Tajo-Floden, og Lodsen blev kvitteret udfor Cascais, hvorefter Kursen blev sat mod et af Englænderne opgivet Mødested. Det var nu blevet mørkt, og vi havde i Mellemtiden faaet Skibet mørklagt. Kort efter dukkede Silhuetten af et Krigsskib op. Vi slog Maskinen fra og afventede Destroyerens Ankomst. I Megafonen blev der raabt over til os: "You are s.s. EGHOLM I suppose. Very welcome, we are happy to see you. Where is the SKAANE.

SKAANE kom først ud noget senere, og sammen gik vi saa sydover, følgende den af Krigsskibet opgivne Kurs. Ved Daggry den 11. saa vi at det var en af de moderne Corvetter, der. ledsagede os, nemlig U-69, H.M.S. REDFORD, som hele Tiden krydsede frem og tilbage foran os. Vi passerede Cap Finisterre ved 1 O-Tiden og forandrede Kurs i Retning af Gibraltar med Destroyeren krydsende foran os. Af og til kom der nu britiske Vandflyvere over os. Den næste Morgen fik vi Gibraltar i Sigte, men fortsatte ned langs den afrikanske Kyst, hvorfra vi svajede opover og naaede ind til Gibraltar ved Middagstid den 12. November.

Straks efter ankomsten kom britiske Navy Officers ombord for at se, at der ikke var hængt Miner langs eller under Skibet, og vi fik Ordre til at male Navn og

Hjemsted over. Ved Aftenstide holdtes der stor Luftværnsøvelse, hvorunder Hundreder af skarpe Projektører var i Funktion. Hele Natten sejlede smaa MT-Baade rundt i Havnen og kastede Dybvandsbomber for at forhindre, at Svømmere kom ud fra spansk Territorium og hængte Bomber paa Skibssiderne. Der laa et stort norsk Tankmotorskib - m.t. THORSHOVDI - i Havnen, hvis Hæk var blevet sprængt bort den 4. August, 1943, ved, at en Svømmer havde fæstet en lille Mine paa Skruen. Det danske Flag vajede stadig paa saavel SKAANE som EGHOLM, som i Stedet for Navnene havde faaet hængt Numre paa Siderne. Vi havde No. 192 under Opholdet i Havnen. Vi fik nu Besked om, at begge Skibe foreløbig var tildelt Ø.K.'s Datterselskab i England. United Baltic Corporation, London.

Om Middagen den 13. November blev jeg kaldt ind til Ministry of War Transport's Repræsentant og sejlede ind med Mæglernes Motorbaad. Jeg fik et Pas fra Security Police og kom ind paa H.M. Naval Dockyard hvor Ministry's Kontorer findes. Repræsentanten tog sig meget venligt af Sagen og førte mig omgaaende ind til 'Sea Transport Division', hvor han anmodede Chefen, Lieutenant Stimson, R.N.V.R., om at sørge for en 1. Kl. Rejse for mig til England med første Konvoj. Det traf sig saa heldigt, at en stor Konvoj skulde afgaa allerede næste Dag, og jeg kunde komme med der, saa jeg pakkede sammen og sagde Farvel og Tak og paa Gensyn til s.s. EGHOLM og Officererne den næste Morgen og kørte ud til 'Sea Transport Division' ved 10-Tiden. Her ventede Lieutenant Stimson paa mig og tog mig om Bord paa den 23.000 Tons store Liner ORBITA, tilhørende Pacific Steam Navigation Co. Ltd., som nu var bygget om til Troppe-Transportskib, og som var ankommet fra Nigeria og Sierra Leone med Tropper, som skulde til England paa Jule-Orlov. Jeg fik en 1. Kl. Kahyt sammen med 23 andre Officerer paa B-Dæk - Officererne tilhørte Regimentet R.W.A.F. (Royal West African Foresters).

Den 14.-27. November, 1943.

Da "ORBITA" forlod Gibraltar ved Midnatstide, kom jeg først op paa Dækket om Morgenen den 15' November og saa til min Forbavselse, at vi ikke var naaet længere end netop ud af Gibraltar Havn. Her sluttede vi os til en svær Konvoj paa ialt 20 store Skibe, alle paa over 10.000 Tons. Der var 11 store Liners med to eller tre Skorstene, deriblandt STIRLING CASTLE, et par P. AND O. Liners samt to BLUE FUNNEL Passagerskibe og to BLUE STAR Liners af den Type, der blev bygget hos Burmeister & Wain, lige før Krigen brød ud. Desuden havde vi en amerikansk SANTA-Liner med, tilhørende Grace Line, New York, og et Par af de nye amerikanske Troppetransportskibe. Den store Konvoj sejlede i fire Rækker, beskyttet af 12 Destroyers i Vifteform, og paa den første Del af Rejsen desuden af to Slagskibe, to Krydsere og 1 Hangarskib. Vi sejlede nu sydpaa, indtil vi var tværs af Casablanca, hvorefter Kursen blev sat vestover, og der var tale om, at Konvojen skulde anløbe en amerikansk Havn før England. Vi gjorde gennemsnitlig ca. 14 Knob hele Rejsen, som i Begyndelsen var beregnet at tage syv Dage, men som kom til at vare 11, hvilket resulterede i stærk Rationering de sidste Døgn. Den 4. Dag passerede vi Azorerne, og endnu to Døgn gik det vestover, før Kursen blev sat mod Nord,og først den 25. November fik vi Land i Sigte, da vi naaede ind i det irske Hav, men havde Vejret været os nogenlunde gunstigt hele Rejsen, rejste der sig nu en Orkan, som gjorde det umuligt for Konvojen at krydse Barren ved Liverpool, som

skulde være vort Bestemmelsessted, og vi måtte derfor gaa til Ankers i en Bugt noget Syd for Liverpool. Vi havde ikke haft et eneste Angreb paa Konvojen under hele Rejsen, og vi havde været saa langt vestover, at der ikke havde været nogen Fare for eventuelle Luftangreb. Om bord paa ORBITA var der ialt ca. 3000 Officerer og Menige fra forskellige vestafrikanske Regimenter, samt nogle Hundreder Sømænd fra forliste Handelsskibe og andre civile samt Soldater fra de fleste Steder i Verden. Der var ikke ret mange Nationaliteter, der ikke var repræsenteret ombord. Hver anden Dag havde vi Livbaadsmanøvrer, og vi bar konstant Redningsbælte med Lommelygte, og vi skulde ligeledes sove med Klæderne paa, hvilken Bestemmelse dog ingen tog saa nøje længere. Kosten var fortrinlig.

Endelig den 26. November lettede vi Anker og stod ind over Barren ind i River Mersey og naaede op til Liverpool i Løbet af Eftermiddagen, og her maatte vi ankre paa Floden, da der ikke var Kajplads. Vi kom ind paa den amerikanske 'thanksgiving day', og Signalet til at kaste Anker kom fra det amerikanske Konsulat, hvilket ikke virkede særligt opmuntrende paa de britiske 'Tommies'. Om Aftenen kom Karantænemyndighederne om Bord og alle civile Passagerer blev underkastet en grundig Lægeundersøgelse.

Den 27. November, 1943.

Da ORBITA kom langs Kaj ved Princess Landing Stage, kom Immigrationsmyndighederne om Bord for at undersøge Passene. Man standsede naturligvis ved mit, fordi der for det første ikke var det britiske Indrejsevisum, men desuden havde jeg mit tyske Gennemrejsevisum dateret den 4. Januar, 1943 paa den tyske Legation i København, samt mine finske Opholdstilladelser fra Juni til November, 1942, paa et Tidspunkt, da England var i Krig med Finland samt de to spanske Opholdstilladelser. Imidlertid havde jeg Brevet fra Mr. Leinster og da ingen, der for første Gang under Krigen kommer til England, faar Lov at gaa i Land, før de er godkendt af 'Intelligence Service', maatte jeg sammen med en Del andre til London for 'Interrogation'.

Det skete paa den Måde, at vi blev sendt til London med et Særtog fra Liverpool

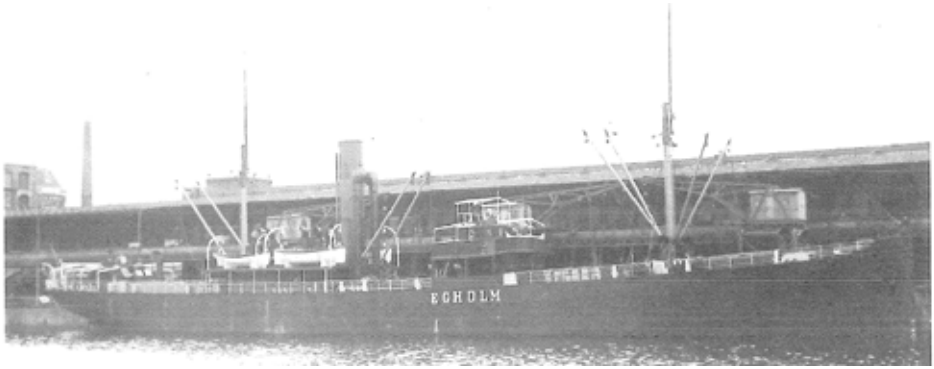

S/S EGHOLM, bygget til DFDS i Frederikshavn år 1924. Skibet kom til Lissabon den 11. April 1940, og lå oplagt her indtil 1943. For at komme diskret til England, blev Christian Lund den 6. November 1943 formelt påmønstret som Messroom Steward pa skibets første rejse i allieret tjeneste.

samme Aften. Vi v ar ca. 200 polske Soldater samt nogle belgiske, franske, tjekkiske jugoslaviske og græske Soldater og to civile af tvivlsom Nationalitet, der alle maatte gennemgaa en omhyggelig Kropsvisitation, derefter tre-dobbelt Toldvisitation efter først at have afleveret alle Papirer, og derefter blev vi under militær Eskorte med opplantede Bajonetter kørt i Busser fra Kajen til Lime Street Station, hvorfra Toget afgik ved 19-Tiden. Da det var et Specialtog udelukkende for os, standsede det ikke en eneste Gang under hele Rejsen, og vi kom til London ved et-Tiden den næste Morgen, hvorfra vi igen blev transporteret i Rutebiler til Battersea Grammar School' i Wandsworth, hvor vi blev indkvarteret efter en ny Lægeundersøgelse.

'Battersea Grammar School' var en Forskole, idet vi her afventede, at vore Papirer blev undersøgt paa "Royal Victoria Patriotic School". Der var ingen Tvang af nogen Art. men vi kunde jo ikke forlade Skolens Omraade, som var bevogtet af engelske Soldater. Jeg havde faaet tildelt Plads i Officers-Afdelingen, og den 29. November kom der endnu fire Danske, nemlig to Ingeniører fra Ghristiani og Nielsen i Bolivia samt 1. Styrmand og Maskinmester fra m.s. TUREBY.

Den 30. November-15. December, 1943.

Sammen med en Del Polakker blev vi Danske overført i Politibiler (med Tremmer for Vinduerne) til "Royal Victoria School" hvor Interrogationen skulde finde Sted. Her fik jeg et Ophold paa godt 14 Dage, medens mine personlige Forhold blev undersøgt.

Tiden gik med at fortælle sig selv, at man vist havde rodet sig ind i noget uoverskueligt, og Humøret var temmelig langt under Nulpunktet. Der kom flere Danske i dette Tidsrum, og jeg havde et af de længste Ophold der, idet det normalt kun varede tre-fire Dage før man slap ud.

For mit Vedkommende gik de første Dage med Forhør hos R.A.F., Hærens og Flaadens forskellige Afdelinger, som gerne vilde vide om jeg havde Kendskab til militære Oplysninger vedrørende Danmark (og Finland). Fra Danmark kunde jeg intet fortælle dem, for der var kommet mange andre Danske over, som havde forladt Danmark paa et senere Tidspunkt end jeg, og fra Finland havde de ogsaa nyere Rapporter, selvom jeg kunde fortælle dem, at B.B.C. aflyttedes godt i Finland, og at Kemi var blevet omdannet til tysk Feltlazaret. Disse Forhør var meget kortvarige, men derefter kom der et hos en Intelligence Officer, som varede det meste af tre Timer, hvor der blev gjort Rede for alle personlige Forhold, Arbejde, hvor jeg havde opholdt mig under Krigen etc, hvilket alt blev noteret ned.

Derefter gik der nogle Dage, uden at der skete noget, hvorefter der blev et hurtigt Krydsforhør paa Dansk, hvor jeg bl.a. blev forespurgt, om jeg havde til Hensigt at slutte mig til de væbnede Styrker i England. Hertil svarede jeg, at det afhang af de engelske Myndigheder, men at jeg havde Forstaaelsen af, at man ønskede mig til Ministry of War Transport.

Der gik yderligere et Par Dage, hvorefter der blev et nyt to Timers Forhør hos Intelligence Officeren, hvor jeg skulde gøre nærmere Rede for, hvem jeg kendte personligt i Finland og Spanien, og jeg fik nu fortalt, at naar mit Ophold paa den patriotiske Skole - det var ikke det, j eg kaldte den i mit stille Sind - blev saa langvarigt, skyldtes det, at jeg havde opholdt mig i Finland i 1942, hvilket gjorde mig til 'en mistænkelig Person', og selvom Myndighederne ikke paa nogen Maade tænkte ondt om mig, maatte man være absolut sikker, før jeg blev godkendt, idet 'the

security of Britain is the most important thing in the world'.

Der blev senere andre Forhør vedrørende mine Bekendte i Finland og endelig den 15. Dag kom der Besked om, at alle mine Oplysninger var blevet tjekket af, og at alt var i den skønneste Orden, hvorefter Intelligence Officeren ønskede mig velkommen til Arbejdet i Ministry of War Transport i Berkeley Square House, Berkeley Square, London, W.L, hvor jeg henvendte mig til Mr. W. C. Kneale, saaledes som jeg havde Besked om, og denne henviste mig med det samme til Lederen af den danske Afdeling, Mr. B. J. Farwell.

Mr. Farwell havde ingen nærmere Oplysninger, og jeg skulde derfor komme igen straks den næste Morgen, til Konference med Chefen for Personaleafdelingen, idet Ministeriet først skulde finde Mr Leinster's Ordrebrev til Mr. Kneale af 13. September, og i Mellemtiden henvendte jeg mig paa det danske Generalkonsulat i London, i 29. Pont Street. S. W.I, hvor jeg hilste paa Vice-Konsul Carl Jacobsen, somjeg satte ind i Sagen og fortalte at Kaptajn Poul Haure-Petersen fra m.s. "SLESVIG" netop var kommet til London med Skibet og var taget i Land og sad paa "Royal Victoria Patriotic School". Han kom der et Par Timer før jeg rejste derfra. Paa Gesandtskabet havde jeg endvidere den Glæde at hilse paa Herr Høegh-Guldberg, fra Lissabon, som var i London paa Juleferie.

Fra Legationen blev j eg sendt til Det Danske Raad, hvor jeg blev præsenteret for fhv. Handelsminister, Folketingsmand *J. Christmas Møller*, som viste mig ind til Raadets Rekrutterings-Officer, Major *E. Knauer*, som arrangerede et Værelse for mig paa det norske Hotel i London, "Shaftesbury Hotel", hvor Raadet havde en Del Værelser til Raadighed for Danske, som kom til England fra Udlandet. Jeg havde en længere Samtale med Major Knauer, som gerne vilde have mig til den nyoprettede danske Marine-Afdeling som Radiotelegrafist, men vi maatte afvente den næste Morgens Konference i Ministry of War Transport.

Den 16. December, 1943.

Jeg var paa Ministeriet Kl. 9.30 til Konference med Mr. Farwell og Personalechefen, *Mr. Sommerville*. Nu viste det sig, at Mr. Leinster i Madrid havde troet, at jeg var uddannet Radiotelegrafist, og paa Ministeriet kunde man ikke antage Udlændinge, idet den Slags Stillinger var forbeholdt britiske Statsborgere. Selvom jeg forklarede dem, at Mr. Leinster vanskeligt kunde have antaget mig for at være Radiotelegrafist (idet jeg nemlig saa vilde have været sendt direkte til den danske Pool i Newcastle), var det umuligt at gøre noget.

Jeg henvendte mig saa igen til Major Knauer, og han lovede nu at ville forsøge at skaffe mig ind i den danske Marine efter forudgaaende Uddannelse til Radiotelegrafist. Jeg indgav mine personlige Oplysninger, hvorefter der kom Besked fra Admiralitetet, at man hellere vilde have mig i den engelske 'Naval Intelligence' paa Grund af mine Sprogkundskaber, og jeg skulde derfor rejse til Wimbledon for at aflægge en Prøve i Tysk og senere skulde jeg prøves i Spansk, Dansk og Svensk. Jeg aflagde Prøven i Tysk den 22. December, hvorefter jeg fik Besked om, at der vilde gaa ca. en Maaned. før jeg kunde komme til at aflægge den næste Prøve.

I Mellemtiden boede jeg paa "Shaftesbury Hotel" med £ 1.15.- pr. Uge i Lommepenge fra det danske Raad, hvilket var mig meget imod, idet j eg vilde have foretrukket at dække alle Udgifter selv, men det var mig jo ikke muligt, dajeg var kommet til London uden Penge og uden Klæder bogstaveligt talt. Kort efter Jul besøgte

jeg Rederiets General-Agenter i London, Firmaet J. A. Finzi, Layman & Co., Ltd., hvorjeg blev mødt med megen Venlighed af Direktør Theodore Lavmans samt Herr *E.R. Nightingale* og *Mr. Thomas*, og vi talte længe om dansk Skibsfart og Rederiet.

Paa den danske Legation fik jeg afsendt et Røde Kors Brev med Meddelelse om Ankomsten og ogsaa et Røde Kors Telegram med julehilsen, og fra Mr. Farwell fik jeg paa Nytaarsaften et Brev fra København dateret 9. December, via Lissabon, fra Prokurist V. Nyholm, Det Dansk-Franske Dampskibsselskab - den første Hilsen fra Danmark efter at jeg var kommet til England.

Tiden gik stadig med at vente paa Svar fra Admiralitetet og med at bese London - der var nu gaaet over fire Maaneder fra jeg forlod Valencia for at rejse til England, ogjeg var efterhaanden blevet temmelig utaalmodig efter at komme i Arbejde. Paa Shaftesbury Hotel havde jeg truffet flere Norske, som arbejdede i den af den kgl. norske Regering i London oprettede Skibsfarts-Administration, 'The Norwegian Shipping and Tråde Mission'. Administrationen udgav regelmæssigt et Tidsskrift, og i et af disse, som lå på Hotellet læste jeg en Artikel af Skibsreder Erling D. Næss, New York, om den norske Handelsflaades Udvikling. Artiklen blev fortsat i et følgende Nummer, som ikke fandtes paa Shaftesbury, hvorefter jeg gik op til
Nortraship og spurgte om det var muligt at faa et Eksemplar.

Her blev jeg omgaaende vist ind til Lederen af 'War Risk Insurance Department', Danskeren VF. Lindhard, som var herovre den 9. April 1940 for den danske Krigsforsikring. Jeg kendte lidt til Lindhard hjemmefra, idet han havde været ansat i Dansk-Fransk Dampskibsselskab, før jeg kom der som Lærling i 1936. og han spurete mig med det samme, om jeg var fri, idet Nortraship gerne vilde have alle shippingfolk hos sig. Jeg svarede, at det var jeg ikke, men Lindhard ordnede med Major Knauer og Admiralitetet, at min Ansøgning om Optagelse i den engelske Marine blev annulleret, og allerede næste Morgen var jeg i fuldt Arbejde paa 'The Norwegian Shipping and Tråde Mission 's Tanker Disbursements Section i Sunningdale Berks'.

For at faa Tilladelse til at arbejde her, maatte jeg have en speciel Arbejdstilladelse fra det engelske' Indenrigsministerium, en saakaldt 'Auxliary War Service Permit', hvilket omgaaende blev givet, da Nortraship er Regeringskontor.

Den 4. Januar 1944 ringede Mr. Nightingale til mig, at han havde modtaget et Telegram fra Rederiets Agenter i Malmø:

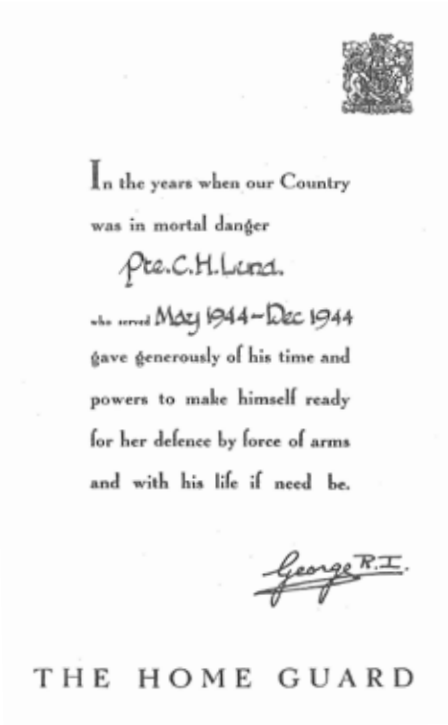
In the years when our Country
was in mortal danger
Pte. C. H. Lund.
who served May 1944 – Dec 1944
gave generously of his time and
powers to make himself ready
for her defence by force of arms
and with his life if need be.
George R.I.
THE HOME GUARD

Under opholdet i England blev Christian Lund medlem af Home Guard. Herved blev han ikke længere betragtet som 'alien', og kunne frit skifte Bopæl.

Rejsen var endt, og det daglige Arbejde i Nortraship blev paabegyndt den 20. Januar, 1944.

NORTRASHIP, London, januar 1944 til december 1945 .

I 'Nortraship', som var den gængse og officielle forkortelse for søfartsmissionen, havde jeg derefter to meget spændende år, ikke mindst efter befrielsen, hvor mange unge norske shippingfolk kom til London for at lære.

Jeg mødte mange af disse, og har kontakt med en del af dem endnu. Særligt med Mortis Skaugen, en af sønnerne i rederiet I. M. Skaugen, Oslo. Vi blev og er fortsat meget nære venner.

Under opholdet i England blev jeg medlem af "The Home Guard", så hvad jeg ikke havde faet af "knoldesparkeri" i det danske militær, fik jeg nu i denne frivillige engelske militærorganisation. Medlemskabet bevirkede, at jeg ikke længere blev betragtet som 'alien', som skulle registrere, hvis jeg skiftede bopæl, men frit kunne flytte hvorhen jeg ville - og min bopæl skiftede en del under opholdet i England, for mulighederne for at leje værelser var ikke de bedste.

Jeg havde fra tid til anden forbindelse med Lauritzen's London-agenter, J. A. Finzi, Layman & Co., og efter befrielsen kom skibsreder Ivar Lauritzen til London for at søge at samle trådene omkring de af Lauritzen's skibe, der havde været beslaglagt af de engelske myndigheder. Jeg fik et par ugers orlov fra den norske tjeneste, for at kunne hjælpe Ivar Lauritzen og havde en interessant opgave hermed. I København, inden jeg blev sendt ud, havde jeg egentligt haft det ind tryk, at det var Knud Lauritzen, som foretog alt, medens Ivar holdt sig i baggrunden og ikke tog særlig interesse i rederiet, men jeg skal love for, at Ivar var godt orienteret og inde i forholdene, så jeg ændrede meget hurtigt min opfattelse af ham.

Danmark var også blevet medlem af U.M.A. - United Maritime Authority - som havde til opgave ved kontorer etableret i London og i New York at træffe dispositioner vedrørende danske skibe. Til leder af London-afdelingen var skibsreder Eigil Hahn-Petersen blevet udset, og jeg kunne lejlighedsvis fortælle ham lidt om, hvad der var foregået de sidste to år i England. På VJ-dagen havde Hahn-Petersen inviteret mig til en middag på en stor restaurant ved Piccadilly, og vi kunne bagefter gå ud og være med i begejstringen over, at krigen endelig var helt slut.

Men arbejdet i Nortraship var naturligt nok kun en overgang; jeg var og følte mig hele tiden ansat primært hos J. Lauritzen, og ville da også gerne tilbage til arbejdet i rederiet, selvom opholdet i London havde været lærerigt, ikke mindst på det sproglige område.

Resultatet heraf blev da følgelig, at jeg i midten af december 1945 forlod "Nortraship's tjeneste og rejste tilbage til København. Det skete med et af 'Svenska Lloyd's' ruteskibe fra Harwich til Gøteborg, hvorfra jeg rejste videre med toget. Som følge på skibet havde jeg Morits Skaugen og et par af de andre nordmænd, som skulle hjem til jul.

Tilbage i KØBENHAVN, 1946

Jeg begyndte igen hosj. Lauritzen på hovedkontoret straks efter nytår og fik en del skiftende arbejde. Bl.a. var jeg i en kortere periode sekretær for skibsreder Knud Lauritzen, der også var honorær konsul for Chile. Vi fik besøg afen ledende chi-

lensk industrimagnat, der bl.a. gerne ville se de daværende Rich's Fabriker, og jeg fik til opgave at ledsage ham på besøget og fik genopfrisket det spanske. Magnaten var meget begejstret for Richs-billederne, og fik til erindring om besøget et komplet albumsæt af de hidtil udgivne forskellige serier.

I en lang weekend var jeg også inviteret til at sejle med Knud Lauritzen med hans yacht i Svendborg Sund og de derom liggende farvande; hans ældste datter Grethe var om bord, foruden en eller to andre yngre personer.

Men hovedarbejdet blev i rederiets Assuranceafdeling, under ledelse af prokurist, senere direktør, W. Pærregaard. Jeg var med ham i London i efteråret 1946 ved besøg hos Lauritzen's assurancemæglerforbindelse, Glandville, Enthoven & Co., da flåde-forsikringerne skulle fornys.

Hjemme fik jeg også lejlighed til at aflægge Aalborg Værft et besøg. Min krigskammerat. H. J. Huusfeldt. var blevet tilsynsførende på køleskibet EGYPTIAN REEFER, som efter krigssejlads var kommet hjem for at gennemgå en omfattende ombygning, inden skibet kunne genindtræde i kølefarten.

Det blev en interessant weekend, med gennemgang af skibet og besigtelse af et skib, der lå tørlagt i en dok, så også hele bundenkunne besigtiges.

I sommerferien 1946 fik jeg mulighed for at tilbringe de tre uger (som blev til næsten fire) om bord på S/S NERMA DAN.

Jeg rejste op til Frederikshavn, hvor jeg gik om bord - kaptajnen var A. Roesen, som også var kaptajn på GRETE, da dette skib blev sænket udfor den spanske østkyst i februar 1943, så ham kendte jeg naturligvis godt - og vi sejlede så i ballast til Gøteborg, hvor vi indlastede papir i ruller til Ijmuiden (ved indsejlingen til Amsterdam) og til Rouen. Under rejsen til Holland kom vi igennem Kielerkanalen, en interessant oplevelse, og derfra så videre til Ijmuiden, hvorfra jeg havde lejlighed til at besøge Amsterdam. Videre så gennem en del af den engelske kanal, og op ad Seinefloden, med dens mange bugter, til Rouen - en by, der var forfærdeligt medtaget af krigen. Jeg nåede ikke at komme til Paris, som jeg ellers gerne havde villet. Fra Rouen sejlede vi i ballast til Emden for at laste kul til Nyborg. Emden var næsten totalt udslettet, og indtrykket af bombardementernes virkning var enormt. Rejsen Emden/Nyborg foregik ligeledes gennem Kieler-Kanalen og efter ankomst til Nyborg, så færge/tog tilbage til København for at genoptage virket på Lauritzen-kontoret i Hammerensgade. En dejlig sommeroplevelse rigere.

Henimod juletid fandt jeg ud af, at det kunne være morsomt med et genbesøg i Helsingfors, så jeg skrev til Fabritiusérne, om jeg måtte komme derop på et sådant besøg. Svaret var glædeligvis bekræftende, så jeg fik ordnet med Assuranceafdelingen, at jeg kunne være væk mellem jul og nytår - jeg skulle jo naturligvis også besøge Helsingfors-kontoret - og så rejste jeg på sædvanlig vis med tog-skib-tog fra København til Helsingfors til et dejligt genbesøg i den smukke by og til gensyn med de gamle venner og bekendte fra 1942.

Det blev også til et lykkeligt møde med min blivende hustru.

Mødet kom i stand således. Kurt Fabritius var ivrig jæger - jeg havde været med ham en weekend i efteråret 1942 på hans familiegård, Saaris ved Tammelåsååri, i nærheden af byen Forssa, som tilskuer og medvandrer på jagtmarkerne - og han nævnte for en god ven, direktør Edgar Lagus fra Ab Tretorn Oy's kontorer i Finland, at han ventede jule- & nytårsbesøg af en ung dansker, og at de planlagde et

arrangement for mig, hvortil de manglede en ung dame. Var det ikke noget for Edgar Lagus at lade hans datter være den pågældende. Carita blev vist tvangsindlagt af sin far, men mødet kom i stand, og jeg havde da også en frokost med hende på restaurant Savoy, på toppen af en bygning på Sodra Esplanadgatan, inden hjemrejsen til København, og hvor interessen, i hvert fald fra min side, blev yderligere skærpet så meget, at jeg efter hjemkomsten foreslog, at jeg kom til Helsingfors igen for at arbejde hos Ab Lauritzen Lines Oy.

Tilbage i FINLAND, 1947-1949.

Det lykkedes at få den ønskede forflytning til Lauritzen's kontor i Helsingfors. Medio marts 1947 kunne jeg rykke teltpælene op i København og sætte kurs mod Finland, med tanke på at tage varigt ophold der - ja, i hvert fald for en længere periode.

Arbejdet på kontoret var mere spændende. Dels var der atter kommet fuld gang i Lauritzen's Finlandsfart, med eksport af træ og træforædlingsprodukter til England, Holland, Frankrig og Italien, ligesom importen var betydelig, hovedsagelig med kul eller koks, eller med porcelænsjord - kaolin - fra Fowey i Sydengland. Vi sluttede også ret mange "fremmede", d.v.s. ikke Lauritzen, skibe med laster til og fra Finland, så der var meget at rive i med at forhandle med rederne på den ene side og købmændene på den anden, normalt gennem de respektive mæglere, hvis det da ikke var Lauritzen's Helsingforskontor, som havde ordren direkte, og efter en slutning at færdiggøre certepartiet og få det underskrevet, og sendt til de respektive parter i det antal kopier, der ønskedes. Mange gange ønskede man, at en bedre formular-størrelse var blevet opfundet; det var ofte ret så vanskeligt at få den brede, fire-siders, formular til at passe ordentligt ind på en Skrivemaskinevalse, og Kopimaskinen, med fotokopier, var heller ikke kommet ind i billedet endnu, så de sidste kopier var ikke lette at tyde; eventuelt måtte hele sættet skrives i flere omgange, for at kunne læse de sidste kopier!

Jeg lykkedes at overtale Carita til at begynde at læse spansk hos mig. Men vi nåede nu ikke længere end til lektion fire, og sætningen "el toro es un animal fortissimo", før det bar henimod en forlovelse, som fandt sted på mine svigerforældres sølvbryllupsdag, den 11. juni 1947, og som fejredes på Nylåndska Yacht Klubben i Helsingfors.

Senere den sommer benyttede jeg lejligheden til at foretage en sejlads med SELMA DAN, som skulle fra Kotka til England med cellulose.

Carita fik lov at komme med, og vi stod af borde på Københavns Red, havde nogle dage i København og omegn, og tog derefter med toget til Gavle, hvor vi besøgte hendes broder, inden hjemrejsen til Helsingfors foregik med skib fra Stockholm. Bryllup skulle der jo også stå, og det skete den 7. December. Jeg ville gerne have haft den 5., men det nægtede min blivende hustru, og ville ikke acceptere min påstand om, at det var meget nemmere at huske hendes fødselsdag, hvis den også var vor bryllupsdag.

Bryllupsrejsen blev udskudt, for jeg havde fået ordnet, at vi omkring juletid kunne medsejle et af rederiets køleskibe på en rejse til Vestafrika for at laste bananer.

Lige efter jul rejste vi til København, hvorfra vi fløj med D.D.L.'s Vickers Vikingmaskinen til Paris, hvor vi var et par dage, inden vi nytårsaftensdag tog med toget til Dieppe, hvor vi gik om bord på INDIAN REEFER, der sejlede fra havnen om aftenen, så vi fejrede nytår om bord i selskab med skibets officerer. Rejsen gik i ballast - med syn af Las Palmas i kikkert - til Port Bouet (den daværende havneby

til Abidjan) og derfra videre til Sassandra og Conakry, inden vi sejlede tilbage til Bordeaux, hvor vi gik i land, tog toget til Paris, fløj til London, hvor jeg viste Carita de steder, j eg kendte, inden vi tog tilbage til Helsingfors via Harwich/Esbjerg, København og Stockholm - ialt næsten 4 dejlige uger.

I1948 var Knud Lauritzen på et af sine besøgi i Finland for at holde forbindelsen vedlige med de finske kunder, og med Lauritzen's samsejlings-partner, Finska Angfartygs Aktiebolaget (F.A.A.).Han var i Finland i en lille uges tid, og henimod slutningen af denne spurgte han, om jeg ikke havde tænkt mig at invitere ham til at se, hvordan vi boede og til at møde Carita. Vi havde i mellemtiden været heldige og kunnet fremleje en noget større lejlighed på Fånrik Ståhlsgatan.

Knud Lauritzen havde dog nu kun tid til et morgenmåltid, som så kom i stand, og den pågældende morgen dukkede han op, belæsset med tunge mapper, fyldt med alle de varer, som ikke fandtes at skaffe i tiden efter krigen. Vi var meget imponerede over hans omtanke, og efter morgenmaden spadserede Knud Lauritzen ogjeg så til kontoret. Det var Carita's første 'forretningsarrangement'.

Men efternånden som tiden gik, begyndte jeg måske at syntes, eller blive klar over, at fremtidsmulighederne ikke var særlig store i Finland til at komme videre. Kontoret var stadig lille, med en ung finsk leder, og de første mørke skyer begyndte måske også at tegne sig i horisonten til indskrænkning i Lauritzen's trafik på Finland, hvor den finske partner pressede på for at forøge sin andel af lasterettighedeme. Importen skete også i stigende grad på finsk tonnage, og selvom vi kunne slutte en del af disse skibe, var skriften nok begyndt på væggen.

Da 'Børsen', som vi fik på kontoret, en dag i det tidligere forår 1949 havde en større annonce om, at A.P. Møller søgte yngre shipping-folk til sin liniefart, med eventuel udstationering i Østen for øje, var det nærliggende at lægge en ansøgning ind. Det gjorde jeg, og ledsagede denne, der naturligvis var på dansk, med en oversættelse ikke blot til engelsk men også til spansk. Jeg fik svar med anmodning om at komme til en samtale, som jeg havde omkring påsketid. Det var daværende prokurist, senere skibsreder Georg Andersen; der var leder af linieafdelingen og samtidig var chet for det mandlige personale, som jeg havde en indledende samtale med, og senere samme dag også med prokurist, senere direktør Gunnar Falslev. Samtalerne resulterede i et tilbud, på betingelse af, at jeg skiltes i venskabelighed fra J. Lauritzen.

Da A.P. Møller gerne skulle have svar hurtigt, og jeg jo heller ikke kunne blive længe i København, måtte en opsigelse til Lauritzen finde sted straks, og jeg henvendte mig først til prokurist V. Abildgaard, som var chef for østersøafdelingen, og forelagde ham situationen. Han sagde straks, at det tilbud skulle jeg acceptere, og at han gerne ville forberede jordbunden hos Knud Lauritzen. Det gjorde Abildgaard meget venligt, så da jeg senere kom ind til KL, som han kaldtes, var alt klart og jeg kunne gå tilbage til A.P. Møller og sige, at jeg kunne skilles fra Lauritzen i den ønskede venskabelighed og gerne ville acceptere tilbudet om at begynde i A. P. Møller fra den 1. Juni 1949. Knud Lauritzen var så venlig at sige. at han var ked af, at jeg ville forlade rederiet, for de havde regnet med mig fremover, men de ville heller ikke stå i veien.

Det gjorde Knud Lauritzen bestemt heller ikke, da han skrev en meget rosende udtalelse om mit virke hos J.Lauritzen.

Jeg mødte senere Knud Lauritzen flere gange i Danmarks Rederiforening's selskabelige-klub "Rederklubben" og havde mange samtaler med ham, som jeg havde stor respekt for.

Afsluttende Bemærkninger.

Fra 1949 og indtil pensionering i 1985 var jeg ansat i Rederiet A.P. Møller, bl.a. med udstationering som chef for organisationerne i Thailand og Japan 1956-1963, og siden hjemkomsten fra Østen som chef for forskellige afdelinger på hovedkontoret.

I de 50 år, jeg har virket for den kommercielle skibsfart, har jeg kunnet se udviklingen fra "pen og blækhus" til edb, ikke mindst inden for det regnskabsmæssige område, men også inden for de sidste ca. 15 år inden for linieområdet, hvor det i dag ville være umuligt at drive en rationel containerlinie uden bistand fra edb. Jeg har set overgangen fra de små regnemaskiner, som man stillede tal på og derefter drejede rundt - de såkaldte "snurrebasser" - til de moderne elektroniske maskiner, og det samme gør sig gældende inden for skrivemaskineområdet, selvom jeg stadig sværger til en gammeldags rejseskrivemaskine, hvorpå dette manuskript blev skrevet med tofingersystemet.

Jeg har også set overgangen fra de langsomme telegrammer - ELT, NLT (Night Letter Telegram), kodetelegrammer i mange forskellige koder - til et moderne telex-system, som gør hurtig kommunikation effektiv. Ogjeg har set udviklingen inden for telefonvæsenet, hvor jeg husker fra begyndelsen af 50'erne, hvor svært og langsomt det var at få en samtale igennem for eksempel fra Karachi eller Bombay til København, og til dagens selvvalg til næsten alle steder overalt på kloden.

De unge i dag er langt bedre uddannede end vor generation var, til at møde dagens krav. Til gengæld nok også mere krævende og knap så trofaste over for deres ansættelse, end vi var i min generation.

Carita og Christian Lund blev gift i Helsingfors den 7. december 1947.

Men også de unge bliver stillet over for mange forhold, hvor kun erfaring tæller. Samspillet mellem de ældre og de unge er derfor efter min mening fortsat af den allerstørste betydning for at ikke kun dansk skibsfart - og også andre erhverv - kan overleve. For selv om den teknologiske udvikling har givet den ny tid så mange friske impulser og nye ideer, så er der dog næppe meget, der kan stå mål med årelang erfaring. Erfaring, som i ikke så få tilfælde er høstet, eller vunden, på basis af begåede fejl.

Dansk skibsfart er påtvungen megen konkurrence fra en række landes side, som ved lovgivning søger at dirigere søværts transporter ad landets eget flag uden skelen til, hvad der er den billigste og mest praktiske måde at få transporteret varen

på, og gennem subsidier af den ene eller anden art.

Inden for dansk skibsfart har parolen altid været "Frihed på havet", og Danmark kan med rette være stolt af at have efterlevet dette princip. Mindre end 10% af vort lands søværts transport foregår under Dannebrog, så vi kan med fuld ret prædike vor sag.

Dansk skibsfart bør have fuld frihed til at vise Dannebrog overalt på de Syv Have, og i enhver lille som stor havn i alle kroge på vor klode. Dansk kunnen, og dansk service inden for vort tusindår gamle traditionelle erhverv, skal frit have lov at medvirke til at fostre udvidet samhandel mellem verdens nationer.

The Memoirs of a Shipping Man 1936-1949.

AKTIVITETSOVERSIGT 1. KVARTAL 2019

05. januar: Nytårsmønstringen lørdag d. 5. jan. Kl. 1300. Så kom vi alle ind i 2019, og der var kaldt til nytårsmønstring på Holmen. 24 gaster var mødt ind til fællesspisning og samvær, hvor vi ønsker marineforeningskammeraterne godt nytår. Denne dag var vi så heldige, at Iben Kellermann stod for vores mad, og det gjorde hun sandelig godt. Lidt sild (anrettet af formanden) og et dejligt stjerneskud blev komponeret med lidt ost til slut. Og så skal man ikke glemme hyggen, som er vores dejlige danske måde at være sammen på, så denne eftermiddag var ikke anderledes, hvad det angår. Masser af historier og snak og fællesskab og også lidt reklame. Hvis man vil med på en tre dages tur til Ærø, arrangeret af distrikt 1, eller en tur til Bodensøen arrangeret af Danmarks Marineforening og EURO-temarejser, er der ophængt oplysninger på opslagstavlen. Tak for en fin nytårsmønstring.
Af Per Vilstrup Olesen.

06. januar: Dagen, hvor Holmens Kirke atter var godt besøgt på grund af Det Blå Danmarks Nytårsgudstjeneste. Fra Københavns Afdeling talte jeg 28 deltagere. Flot. Talen i år blev fremført af Chefen for Hjemmeværnet Generalmajor Jens H. Garly, der bl.a. roste det gode samarbejde mellem Marinehjemmeværnet og Søværnet. Prædikenen blev på smuk vis holdt af orlogspræst Camilla Munch. Jakob Lange styrede Kvindelige Marineres Musikkorps gennem velklingende musikstykker. Chefen for Marinehjemmeværnet Kommandør Henrik Holck Rasmussen udtrykte slutteligen sammen med os alle et GUD BEVARE DRONNINGEN. Endnu en højtidelig time i Holmens Kirke var slut.
Af Leif Larsen.

Den 24. december 2018 kl. 1200 højtidelighed ved Mindeankeret i Nyhavn. Orlogsprovst Ejgil Bank Olesen forestod den korte højtidelige handling. Roskilde Afdeling stod for kranselægningen.
Foto: Søren Konradsen.

UDKIGGEN UDKOMMER

Nr. 2 / 2019	udkommer maj 2019 deadline 01. april 2019
Nr. 3 / 2019	udkommer august 2019 deadline 1. juli 2019
Nr. 4 / 2019	udkommer november 2019 deadline 01. oktober 2019
Nr. 1 / 2020	udkommer februar 2020 deadline 02. januar 2020

B
Returneres ved adresseændring

Københavns Marineforening
Takkeladsvej, opg. 3
1439 København K